

In de hoofdgang van de ruïen stond de onderhoudsman in het wassende water. Om de één of andere reden was de stank vanmorgen bepaald erg. Hij nam de zware lap uit het bootje en richtte de lichtkegel op het bakstenen gewelf. De hoofdgang van de ruïen volgde diep onder de grond het traject van de Sint-Paulusstraat.

Hij week af in de zijgang en waadde onder de kerk door, dieper de gang in. De sensor in de controlekamer had aangegeven dat in het doodlopende gedeelte enkele lampen defect waren. Het bootje volgde hem gedwee aan een touw rond zijn middel; dit stuk was te laag om varend af te leggen. Elke zestig centimeter hing een lamp, ze hingen dicht bij elkaar om te vermijden dat een technisch defect tot gevaarlijke toestanden zou leiden. Drie of vier kapotte lampen volstonden om een donkere vlek te creëren. Hier had een onbekende er meerdere kapot getikt en op die manier de gang in duisternis te zetten. Enkel de laatste lamp brandde, dertig meter verderop. Het gaf dit stuk een griezelige aanblik. Iemand was van slechte wil om mensen op deze manier in moeilijkheden te brengen. In het ondiepe water was niet te zien of er beschadigingen waren; er kon iets scherp onder het wateroppervlak liggen, wie weet een wolfsklem.

Behoedzaam stapte hij naar de eerste lamp. De stank werd erger. Voet voor voet naderde hij, tot de rand van de lichtcirkel. Hij richtte zijn zaklamp, strekte zijn arm en voelde aan de LED-buisjes of er een probleem was. Het lampje was losgedraaid. Met zijn vingertoppen draaide hij de LED weer vast. Meteen vergrootte de lichtcirkel en kon hij vorderen, dieper de rui in. Zijn rechtervoet rustte op de bakstenen vloer, hij hief zijn voet niet op maar duwde zijn laars naar voor, tastend.

Ook de volgende lamp was losgedraaid. Dit was één van de oudste delen van de ruïen, hier zette nooit iemand een voet, op geen enkele van de wandelingen. Daarom hingen er geen camera's in deze gang, jammer genoeg. De onderhoudsman richtte de zaklamp achter zich, opzij, boven zich. Nergens was iets achtergelaten, geen briefje of graffiti. Waarom had een onbekende zoveel lampjes losgedraaid? Het water stond hoog, het zou binnen een uurtje zakken, dan werd het veiliger om de vloer te controleren. Uit het bootje nam hij een rol touw en twee veiligheidslampen. Uit voorzorg zou hij de gang afspannen en de collega's...

Toen zag hij de kleurloze schaduw in het water. Angst greep hem naar de keel, zoals hij nog nooit gevoeld had. Het kon niet zijn wat hij vreesde. Enkele meters verder, net onder het vuile wateroppervlak, zweefde het bleke gelaat van een dode man, de ogen en de mond wijd open.